4/2026

ŠKOLNÍ ČASOPÍSEK

čtení nejen na přestávku

Z TAK TROCHU JINÉ HODINY CHEMIE

Nedávno jsme měli ve škole trochu jinou hodinu chemie. Tedy vlastně dvě hodiny. Navštívili nás dva kluci, studenti z Vysoké školy chemicko-technologické v Praze, kteří nám přišli ukázat, že chemie může být celkem sranda. A taky byla. Dělali jsme pokusy, některé dokonce i na spolužácích! Viděli jsme oheň, který hořel různými barvami, i pokusy se suchým ledem.

Probrali jsme témata pro osmáky fakt aktuální: plyny a jejich vlastnosti, chemická přitažlivost, absolutní nula, výbušná povaha... Dostávali jsme otázky a za správné odpovědi létaly zpoza katedry bonbóny. Někdy byl o bonbón boj, to když ho dřív chytil někdo jiný než ten, kdo si bonbón zasloužil.

SAM PILMANN, 8.D

Z EXKURZE DO ŘEVNICKÝCH SÁDEK

Místo vyučování by člověk bral cokoliv, třeba šel i na ryby. Tedy, kluci z naší třídy byli nadšení, ti se v blízkosti prutů cítí jako ryby ve vodě. My holky ryby moc nemusíme, ale je to pořád lepší než matika nebo fyzika. Cesta do sádek uběhla velice rychle a bylo docela teplo. Ale když jsme si v sádkách hráli na rybáře, jako na potvoru přestalo svítit sluníčko a začal foukat silný vítr. Najednou jsme pochopili, že rybaření je hrozná dřina! Viděli jsme spoustu zajímavých ryb a odnesli si spoustu zajímavých informací. Ale lásku k rybímu filé v jídelně nám to asi nepřinese. Tak Petrův zdar!

HELENA HABĚTÍNOVÁ A STÁZKA BERÁNKOVÁ, 7.D

Z POČÍTAČOVÉ UČEBNY

Milý počítači,

po letech sekání a nekonečných aktualizací se naše cesty rozcházejí. Škola zakoupila nové počítače. Nikdy nezapomeneme na chvíle, kdy jsme si mysleli, že jsi zamrznul, ale ty jsi jen meditoval. Ani na hodiny, kdy jsme museli vystřídat tři místa, než jsme našli funkční stroj.
Na tvé místo nastoupí zbrusu nový počítač, který snad dokáže otevřít dvě okna najednou, aniž by u toho upadl do komatu. Naučil jsi nás trpělivosti a vytrvalosti, proto ti přejeme důchod plný načítání a nekonečného režimu Nerušit. Odpočívej v pokoji.
S láskou a velkou úlevou,
tví uživatelé ze ZŠ Řevnice.

ADÉLA VOTAVOVÁ, 9.D

Z REDAKCE

Nový školní rok, nová generace, nová výzva pro školní Časopísek. Statisticky už lze vyhodnotit, že se nám každý rok daří publikovat celkem pět vydání. Dvě na podzim a tři od Vánoc do začátku letních prázdnin. Redakce se obnovuje přirozeně. Každý rok přijde pár šikovných šesťáků, zlepšuje se pár talentovaných sedmáků, zůstává pár věrných osmáků a maká pár zkušených deváťáků. Zdá se, že už má Časopísek ve škole dobré jméno a že se o něm ví. Jsme rádi a těší nás, že se často ptáte, kdy vyjde další číslo. Tak si užijte toto vydání a těšte se na další, předvánoční.

XÉNIA PALIČKOVÁ KŘÍŽOVÁ

MOBIL Z RUKY

V naší škole trávíme přestávky bez mobilních telefonů. Myslíte si, že je to nuda? Ale kdepak! Možností, jak si přestávku užít, je ve škole víc než dost.

O velké přestávce toho lze stihnout hodně. Vystát frontu u automatu na jídlo, pokecat s kamarády, dát gól na fotbalovém hřišti, bleskově se doučit na test nebo – napsat příspěvek do Časopisku. Jako to udělal David Paštěka ze 6.D. Zadání bylo jednoduché – jak se ti líbí v nové škole?

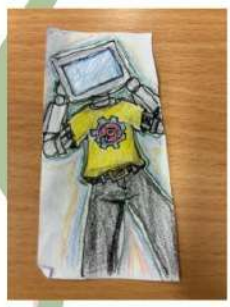
„Do této školy jsem nastoupil s obavami, ale když jsem přišel, rychle jsem si zvyknul. Na časté přesuny do jiných tříd i na střídání učitelů. S novými spolužáky jsem se rychle skamarádil a nová třída se mi moc líbí. Supr jsou například klíče od skříněk, ty jsme v minulé škole neměli. Taky se mi moc líbí ředitelská volna. Aspoň si můžeme občas odpočinout. Mám tady spoustu kamarádů a cítím se tu dobře!“

Ani v tomto čísle vás neochudíme o klasický školní knižní veletrh. Podívejte se, co čtou vaši spolužáci, a inspirujte se. Čtení je způsob, jak žít tisíc životů, a přitom zůstat sám sebou.

MOBIL Z RUKY II.

My si vždycky myslíme, že na představení různých přestávkových činností bude stačit jedna stránka, ale pozor, příjemné překvapení – nestačí! Různé aktivity, intelektuální, pohybové i herní, vám pomáhají vyvažovat učení a soustředění v průběhu vyučovacích hodin. Jsme rádi, že vás to nepřestává bavit, nás zas nepřestává bavit lov na přestávkový program.

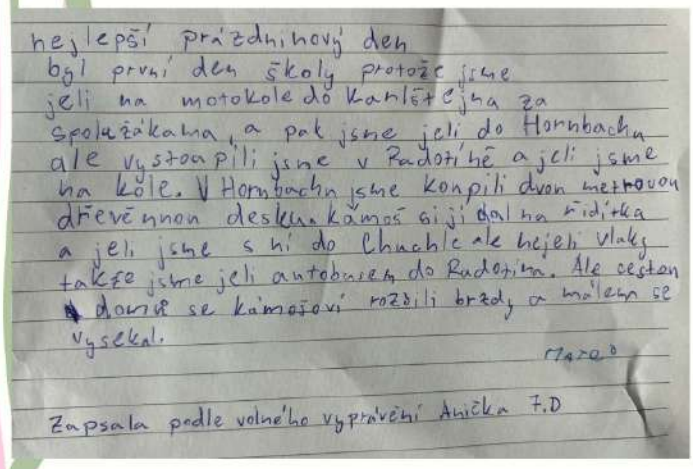

Moje nejoblíbenější přestávka je velká. Protože mám více času na odpočinek. Můžu si koupit něco dobrého v automatu, jít za kamarády z jiných tříd, protože se s nimi ráda bavím o různých věcech nebo děláme blbosti. Díky tomu je větší zábava a často se mi jen kvůli kamarádům chce do školy. Když je ale hezky, můžu jít na školní zahradu. Tam si buď mohu sednout a povídat si s kamarády, nebo hrát nějaké míčové hry. Během velké přestávky mám i více času se učit na testy. Díky všem těmto věcem mám nejraději velkou přestávku.

Adéla Votavová, 9.D

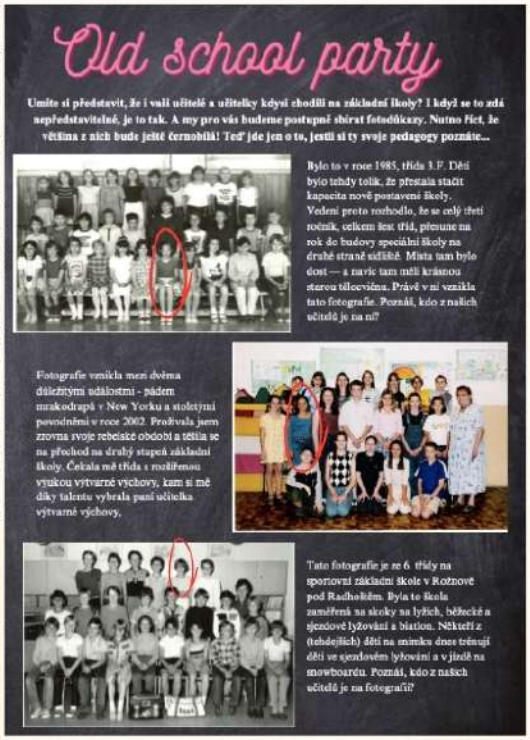

nejlepší prázdninový den
byl první den školy protože jsme
jeli na motokole do Kamýčka za
spolužákama, a pak jsme jeli do Hornbachu
ale vystoupili jsme v Radotíně a jeli jsme
na kole. V Hornbachu jsme koupili dvoumetrovou
dřevěnnou desku, kámoš si ji dal na řídítka
a jeli jsme s ní do Chuchle ale nejeli vlaky
takže jsme jeli autobusem do Radotína. Ale cestou
domů se kámošovi rozbili brzdy a mašlem se
vysekal.

Zapsala podle volného vyprávění Anička 7.D

K tradičním zářijovým rituálům po návratu do školy patří vyprávění o prázdninách. Jedno takové vyprávění v podání Matea M. nás v 7.D zaujalo natolik, že jsme poprosili Aničku Š. o jeho volné sepsání. Proč? Protože autor příběhu umí výborně vyprávět, nikoli ovšem výborně psát. A my jsme stáli o to, abyste si jeho příběh mohli přečíst. Co je to volné vyprávění? Je to způsob, jak zachytit něčí příběh vlastními slovy. 😄

Old school PARTY

Před dávnými, dávnými časy, ještě v minulém století, chodili vaši pedagogové taky na základní školy. Schovávali žákovské knížky, falšovali omluvenky a třásli se před výsledkem rodičovských schůzek. Možná byli premianti třídy, se samými jedničkami a nulou vymeškaných hodin. Kdo ví? Je to dávno, ale nám se to zdá jako včera. A proto si rádi připomeneme, jaké to tehdy bylo. Ale nejdřív – vzpomenete si na pilotní díl této nové rubriky z června? Tady je malá připomínka a taky rozluštění hádanky – kdo je na fotografii?

Našeho pana učitele Rosťu jsem milovala a byl to nejlepší učitel na světě. A tipla bych si, že to byl rok, kdy jsem byla hodná holka a měla pěkné známky. Moje máma mi ráda šila módní kousky z časopisu Burda a jak je vidět, ne všechny spolužáky jsem měla v oblibě... **Zuzana Marková**

Pilotní díl této rubriky byl ještě koncipovaný jako hádanka, ale pak jsme to probrali a rozhodli se jména zveřejňovat. Zdá se nám to pro čtenáře zajímavější. Vaším úkolem bude tedy „pouze“ podepsaného člověka na fotografii najít. Což taky nebude úplně jednoduché!

A tady je řešení Old School Party z minulého vydání: 1. Xénia Paličková Křížová, tehdy Lettrichová, 2. Marcela Bartošová, za svobodna Kulhánková, 3. a Markéta Maříková, po rodičích Singerová.

Tradice třídních fotografií je neodmyslitelnou součástí školního roku v České republice i mnoha dalších zemích. Slouží jako jedinečný sociální dokument, vzpomínka na dětství a kronika dospívání. Třídní fotografie se začaly masověji objevovat až s rozvojem jednodušších a levnějších fotografických metod v 50. a 60. letech 19. století.

Ve školním roce, ze kterého je tato fotografie se na této škole na pražském Jižním městě chodilo do školy jeden týden dopoledne a druhý týden odpoledne (bylo nás tolik, že najednou jsme se do školy prostě nevešli... (Do škol v ČSSR v tom roce chodilo 1 992 400 žáků). Občas jsme šli do školy také v sobotu.

A co se v té době stalo? V Československu se uskutečnilo první obnovené zavedení letního času po dlouhé přestávce. Zemřel Leonid Iljič Brežněv, dlouholetý vůdce Sovětského svazu. Raketoplán Columbia uskutečnil první komerční let raketoplánu v rámci amerického vesmírného programu. Byl natočen film E.T. - Mimozemšťan a vyšlo album Thriller Michaela Jacksona. V Československu se hitem stala píseň Holky z naší školky dvojice Kotvald, Hložek. **Tomáš Řezníček, ředitel ZŠ Řevnice**

Tato fotografie je z posledního školního dne, což je u nás vždy 25. května. V závěrečném (čili jedenáctém) ročníku si holky na poslední zvonění oblékají tuto sváteční uniformu. Tančí se valčík a předávají se vysvědčení. Poté následují zkoušky, po zkouškách máme slavnost ve škole a nakonec maturitní ples. Když jsem poprosila rodiče, kteří bydlí ve městě Almaty v Kazachstánu, aby našli a poslali nějakou moji třídní fotografii, museli do sklepa, kde mám uložené věci. A hledali a hledali, ale nenašli. Abychom ale viděli, jak třídní fotografie v kazašských školách vypadaly, poslali alespoň třídní fotografii mé mladší sestry Adiyi. Schválně. Najdete ji?

Aigerim Jatabayeva, AP v 7.C.

KVÍZ O KYBERŠIKANĚ

Flaming, trolling, stalking... Že to zní jako zaklínadla z Harryho Pottera? Kdepak! Jsou to pojmy ze světa internetu, které souvisejí s kyberšikanou. Uhodni, co znamenají, a zjisti, jestli tě na internetu něco jen tak nezaskočí!

1 Co je to "trolling"?

A) úmyslné provokace a odvádění pozornosti
B) vzájemné škádlení dvou rozjívených trolů
C) chceš vyslovit slovo „strolling", ale máš rýmu

2 Co znamená slovo "stalking"?

A) když náhodou potkáš kamaráda a ten ti řekne: „Kámo, ty mě mega stalkuješ?"
B) když někdo omylem olajkuje starou fotku svého crushe
C) opakované sledování, kontaktování a obtěžování druhého člověka

3 Jaký je význam slova "hate speech"?

A) když někdo řekne, že tvůj outfit je módní zločin
B) když někdo veřejně šíří nenávist vůči určitým lidem za to, jací jsou
C) když se hádáš s pětiletým dítětem na Robloxu

4 Co je podle tebe "doxing"?

A) když otevřeš WhatsApp skupinu a ta na tebe začne štěkat
B) zapojení notebooku či telefonu do dokovací stanice
C) když ti kamarádka řekne, že tvoji blbou fotku i s tím, kolik vážíš, vymaže, ale místo toho ji zveřejní

5 Znáš význam slova "catfishing"?

A) když jdeš na ryby a bereš s sebou kočku
B) když místo ryb dáš návnadu na kočku ze 7.C
C) když si na seznamce vytvoříš falešnou identitu a vydáváš se za někoho jiného

6 Co je "cyberbaiting"?

A) když se s tebou rozejde ChatGPT, protože dáváš blbé prompty
B) když provokuješ učitele, dokud neztratí nervy, tajně ho natočíš, video sestříháš a zveřejníš
C) když nastražíš myšce návnadu v reálné kuchyni, ale číháš na ni v online světě

7 Znáš "griefing"?

A) když ti někdo naschvál zničí stavbu v online hře, jenom aby tě naštval
B) když tě naštve spoluhráč, rozmlátíš si klávesnici a pak po ní smutníš
C) když si zaplatíš člověka, který bude brečet v komentářích, jak moc mu chybíš

8 A nakonec nás zajímá, jestli víš, co je „cyberbullying"?

A) když bulíš v kyberprostoru
B) filtr, který tě převleče za plameňáka a nutí tě skákat na jedné noze
C) je to anglický výraz pro kyberšikanu, úmyslné a opakované ubližování prostřednictvím moderních informačních a komunikačních technologií

Vyhodnocení kvízu je na straně 13!
A na straně 11 najdeš tipy, jak se účinně bránit všem kybernešvarům, které jsou tu popsané.

Majda Janderová, 8.D a Adéla Votavová, 9.D

A CZECH TEEN IN A WELSH HOME

My observations from our school trip to Wales - differences between Czech and Welsh families.

During our school trip to Wales, we stayed with Welsh host families. I noticed some interesting and sometimes funny differences between Czech and Welsh families.

Houses: Welsh families often live in smaller and older houses compared to Czech families. The whole household, including the Czech students, shared just one bathroom.

Food: Our Welsh host family seemed to love sweet and unhealthy food. They didn't eat many vegetables. For our packed lunches, they always gave us a bread roll made from strange white bread and a whole packet of crisps.

Breakfast: They had about 15 different types of cereal in their house! In Czech families, we usually don't have that many choices. The host families prepared both breakfast and our packed lunches, but we were responsible for setting our alarms and getting up on time. So, if you got up late, you didn't have time for breakfast!

Beer for breakfast: One of the older men in our host family actually had a beer for breakfast! Wales has its own beer brands, such as Brains, Tiny Rebel and Felinfoel. Welsh beer can be quite different from Czech beer. Traditional Welsh ales are often less fizzy, less bitter and have a stronger malty or fruity flavour than the Czech lagers we are used to. But we didn't try any! Honestly! Not even a sip!

Animals in the garden: Their garden was like a small zoo. We saw a mouse or rat, lots of squirrels and many birds. In Czech gardens, I don't usually see so many different animals. Although my mum tries to feed everything that manages to sneak into our garden from the forest over the fence, and our neighbour keeps ostriches!

Dogs: Welsh people seem to like small, funny-looking dogs, such as bulldogs, dachshunds and corgis. When choosing a host family, you can check whether they have pets and what kind of animals they are. If you prefer, you can choose a family without any pets. We had three dogs, but we didn't see them very often.

School uniforms: On my way to the bus, I saw children going to school in uniforms. This is very different from Czech schools, where we can wear our own clothes. We also saw lots of students walking to school from bus stops, sometimes quite long distances. And some of the girls' skirts were really, really short!

Sam Pilmann, 8.D

ZŠ Řevnice na cestách

Červen a září jsou cestovatelské měsíce. Třídy cestují po školách v přírodě i adaptačních kurzech. Někdy jde hlavně o teambuilding, jindy o sport, kulturu či památky. A někdy, jako v případě třídy 5.B, se překonávají limity.

Kašperk STORY I.

Na Kašperku jsme si to užili. Nejvíc nás tam zaujalo promítání. Došli jsme do jedné místnosti, kde nám průvodce vyprávěl zajímavosti o hradu. Potom průvodce odevzdal slovo někomu nečekanému: Karlu IV.

Ano, další zajímavosti nám řekl přímo Karel IV. Samozřejmě ne osobně, jen jeho hlava, kterou průvodce promítal na zeď. Cestou zpátky do kempu hrozně pršelo. Byli jsme mokří a taky smutní, že musíme opustit kemp.

Klaudia Boor, 6.B

Kašperk STORY II.

V úterý jsme šli na hrad Kašperk. Bylo strašné vedro a všichni jsme byli zpocení jak myši.
Kašperk nechal postavit Karel IV. a je to nejvýše položený královský hrad v Čechách. Na hradě bylo hodně pater. Prošli jsme každé z nich a ve dvou patrech bylo promítání.
Nejvíc nás zaujalo, jak se před námi objevila středověká komnata. Bylo to fajn!
Hned jak jsme přišli z hradu do chatek, byla to úleva. Po 12 kilometrech chůze jsme si konečně mohli odpočinout.

Xénie Paličková, 6.C

Východ slunce NA SNĚŽCE

V pondělí 7. 9. jsme se přesunuli do Pece pod Sněžkou a odtud pokračovali na Boudu pod Sněžkou v Obřím dole, kde nás čekalo přespání. Pak už události nabraly spád. Tedy spíš výšlap. Budíček ve 2:30, odchod z Boudy ve 3:00. Před námi bylo 3,8 km a 660 výškových metrů stoupání. Po náročném výstupu jsme v 5:28 stanuli na vrcholu Sněžky.

Nahoře pořádně foukalo, ale jinak nám počasí nemohlo vyjít lépe. A odměna? Nezapomenutelný východ slunce nad horami. Po vrcholovém zážitku nás čekala ještě cesta dolů přes Růžohorky do Pece pod Sněžkou. Celkem 6,6 km a 839 výškových metrů sestupu v náročném kamenitém terénu. Někteří z nás si sáhli na dno svých sil, ale všichni bez výjimky ukázali obrovskou dávku odhodlání, statečnosti a vytrvalosti. Jsme na 5.B opravdu pyšní.

Kateřina Kratochvílová, TU 5.B

Rybičky, rybičky, RYBÁŘI JEDOU!

Během našeho třídenního školního výletu v říjnu jsme se rozhodli vyzkoušet něco, co se ve škole jen tak nezažije – rybaření na Vltavě. Několik sedmáků se chopilo prutů a vyrazilo vstříc velkému rybářskému dobrodružství. Cíl byl jasný: chytit rybu!

Očekávání byla veliká, jenže Vltava měla vlastní plány a ryby nešlo jen tak přemluvit. Jeden z našich rybářů díky tomu objevil svůj skrytý talent – lov větví. Zatímco ostatní vyhlíželi kapry, on vytahoval z vody jednu větev za druhou. Jeho úlovky byly tak časté, že několikrát nezbylo než vlasec ustřihnout a začít znovu.

A protože větve se jen tak nevzdávají, začaly postupně ohrožovat i rybářovo oblečení. Háčky se mu totiž podařilo zachytit v kraťasech, a dokonce jednou i v ponožce! Nezbývalo než vzít nůžky a háčky z oblečení vystřihnout. Ryba nikde, zato kraťasy i ponožka si odnesly vzpomínku na rybářské dobrodružství. Pokud by se rozdávaly ceny za největší počet rybářských komplikací, náš specialista na větve by měl vítězství téměř jisté.

Do našeho rybářského dne zasáhla také kontrola rybářskou stráží. Všichni rybáři se ale prokázali platným rybářským lístkem, a tak jsme obstáli na jedničku. Pak přišla chvíle naděje! Někdo totiž vytáhl kapra. Ale nebyli to naši kluci. Byl to rybář odvedle.

Pavlína Jeníčková, TU 7.D

Zájezd do Anglie
Očima pedagogického dozoru

V suplování má tato funkce zkratku PeD a není to žádný vysokoškolský titul ani chemická značka. Je to znak toho, že ten den především neučíte, ten den především dozorujete. Vyžaduje to konkrétní dozorovací dovednosti: mít oči všude, předpokládat různé nepředvídatelné situace, umět opakovat to samé do nekonečna a zvládnout napočítat do 46. Dozorovaly jsme v Anglii tři a dozorovaly jsme zejména:

- v autobuse zapnutí pásů,
- na benzínkách na záchody trasu,
- na trajektu počítání času,
- na výletech pohromadě držet masu,
- v muzeích použití tichého hlasu,
- na hranicích neztracení cestovních pasů,
- občas taky utírání nosů....

Z dozorování nám bylo všem třem do zpěvu, dokonce i do veršů, a to všechno díky tomu, že máme v Řevnicích báječné děti k dozorování a že všechno dobře dopadlo jejich předáním nepedagogickému dozoru, čili jejich rodičům.

Xénia Paličková Křížová

Kniha JE KAMOŠ

Na školní zájezd do Walesu jsem si s sebou brala čtyři knihy. Z toho jsem do konce týdne tři a půl přečetla. Knížky byly v autobuse položeny na přední sedačce, trochu to vypadalo jako autobusová knihovna.

Nejvíc jsem četla za jízdy, protože na rozdíl od většiny lidí, kterým se ze čtení v autobuse dělá špatně, mně naopak čtení pomáhá, když je mi blbě.

Stázka Beránková, 7.D

Vyhodnocení kvízu o kyberšikaně ze strany 10

1, a
2, c
3, b
4, c
5, c
6, b
7, a
8, c

Auta stojí... Vlaky stojí... A řevničtí žáci sedí v nich. Ale nejen žáci!

Cestování si někteří užíváme denně, i když zrovna nejedeme na školní výlet. Do ZŠ v Řevnicích docházím druhým rokem z Radotína a dnes se s vámi podělím o příběhy, které zažívám, když se snažím dostat do školy nebo ze školy na trati 171 Praha–Beroun.

1.

- Joó, je to dobrý, vlak dnes jede včas…
... ale asi ne z tohoto nástupiště…
... ale z toho druhého…,
... přes které jenom projíždí… whaaat!

2.

- 6:50 ráno… koukám na IDOS… vlak jede dle jízdního řádu
- 6:55 začíná sněžit
- 7:14 vlak zrušen z důvodu kalamity

3.

Dnes není jasné, jestli je to porucha trakčního vedení, nebo mého… Co je sakra za den, kam to jedu?

4.

(telefonát)
Já: Ahoj mami, vlak zastavil v Dobřichovicích a dál nejede. **Máma**: ???
Já: Né, nikdo nic neví, průvodčí je nezvěstný. **Máma:** !!!
Já: První hodinu máme češtinu. **Máma: …**
Zase já: Jé, dobrý den, paní učitelko Mourečková :D
Ještě já: Tak dobrý, mami, už jsem to nějak vyřešil, čau.

5.

Proč je dobré mít s sebou koloběžku – když tě to vyklopí v Dobřichovicích v 7:20, máš stále šanci se po cyklostezce do školy dostat do 7:50!

Sam Pilmann, 8.D

MALÝ PRŮVODCE OBRANOU VŮČI KYBERŠIKANĚ

TROLLING

Nejúčinnějším způsobem, jak se vypořádat s trollingem, je známé pravidlo „Don't feed the troll“ (nekrmte trolla) – tedy ignorovat ho, protože jakákoli rozhořčená reakce je přesně to, o co mu jde.

STALKING

Nejlepším a základním pravidlem obrany proti stalkingu je pravidlo „NULOVÉ REAKCE“ (absolutní přerušení kontaktu).

HATE SPEECH

Proti ošklivým a zlým komentářům na internetu se nejlépe ochráníš tak, že na ně nebudeš odpovídat a jejich autory si zablokuješ. Ve vážnějších případech uděláš snímky obrazovky včetně URL adresy, profilu autora, data a času a vyhledáš pomoc.

DOXING

Obrana proti záměrnému zveřejnění tvých soukromých informací spočívá v rychlém zabezpečení účtů a smazání osobních dat. Pak si zpřísni nastavení soukromí. Jednou za čas vygoogli sám sebe. Uvidíš, jaké informace o tobě může kdokoli na internetu dohledat.

CATFISHING

Proti catfishingu se nejlépe ochráníš tak, že neznámým lidem neposíláš své fotky, informace o sobě ani peníze.

CYBERBAITING

Cyberbaiting by se neměl dělat, protože tím člověk druhému lidsky i profesně ubližuje, porušuje zákon o ochraně soukromí a riskuje okamžité vyloučení ze školy nebo velké problémy s policií. Takovému nápadu vždy řekni NE.

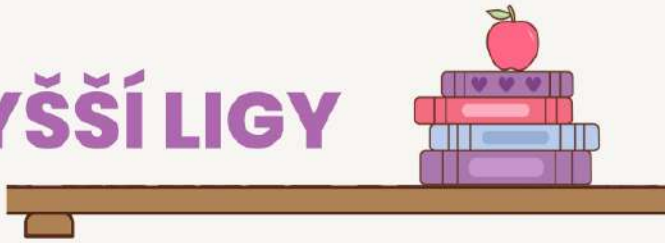
GRIEFING

Proti záměrnému kazení hry, ničení staveb nebo zabíjení spoluhráčů se nejlépe ochráníš hraním na zabezpečených serverech s ochranou území (claim), nahlášením hráče administrátorům nebo jednoduše odchodem do jiné hry.

CYBERBULLYING

Proti kyberšikaně se nejlépe ochráníš tak, že útočníkům vůbec neodpovíš, všechny důkazy si uložíš pomocí snímků obrazovky, agresora zablokuješ a ihned o všem řekneš rodičům, učiteli nebo policii.

PŘESTUP DO VYŠŠÍ LIGY

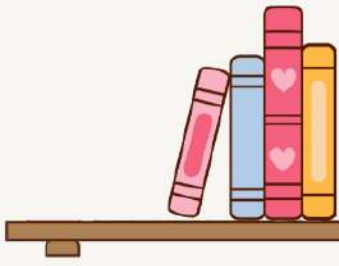
Každý školní rok přináší něco nového. Náročnější učivo, jiné učitele, nové spolužáky, ale také větší samostatnost a nové zážitky. Jaké je to přejít do dalšího ročníku? Co tě překvapí, co tě potěší a na co si musíš zvyknout? Možná by bylo pohodlné zůstat napořád v ročníku, který už dobře známe. Jenže to bychom se nikam neposunuli. Život totiž nefunguje jako počítačová hra, ve které si můžeme pořád dokola vybírat stejný level.

Z PÁTÉ TŘÍDY DO ŠESTÉ

Jsem ráda, že měníme třídy, projdeš se a nezůstáváš pořád v té samé místnosti, to je nuda. Nejradši mám asi stěhování do 102 a nejmíň radši mám stěhování do D2, ta třída se mi nelíbí a navíc to odsud máme po šesté hodině daleko na oběd a stojíme vždycky na konci řady. Další věc je střídání učitelů, chvilku nám trvalo, než jsme se naučili, kdo nás učí co a od koho co můžeme čekat. Nejvíc pravidel k dodržování má pan ředitel v matematice. Super je pravidlo jednoho Žolíka za pololetí, kdy nemusíš nic dělat. Pravidlo plyšáka na záchod je creepy a v matice radši nechodím nikdy.

Xénie Paličková, 6.C

Z ŠESTÉ TŘÍDY DO SEDMÉ

Když jsme se po prázdninách vrátili do školy, čekalo na nás překvapení. Přišla k nám nová spolužačka. Máme těžší rozvrh, přistály nám odpoledky a dostali jsme novou učitelku na matiku. Na rozdíl od minulého roku jsme si už věděli aspoň trochu rady a nebyli jsme úplně ztracení, když přišlo na stěhování z jedné třídy do druhé. Sedli jsme si, s kým jsme chtěli, a bylo to super, až do té chvíle, kdy nás zase rozsadili. Začali jsme chodit na druhý jazyk. I přesto, že máme víc učení, tak většina kluků stejně dělá o přestávkách blbosti, což je asi nevyhnutelné. Obecně jsme spíše spokojení, i když je to někdy masakr.

Stázka Beránková a Helena Habětínová, 7.D

ZE SEDMÉ TŘÍDY DO OSMÉ

Zdá se mi, že nás učitelé berou za starší, i když... pořád jsou nějací jedinci v naší třídě mentálně zaseklí v pěti letech. Máme samozřejmě více učení a práce na doma, plus učitelé nás už pomalu začínají strašit s přijímačkami. Kluci mutují a trochu připomínají divoká zvířata na lovu a holky mají každý den nový styl oblečení a make-upu. V osmičce je stále ještě trochu klídek, i když všichni víme, že se zkoušky blíží. Všichni říkají, že osmička je nejlepší ročník. Už nejsme mimina a zároveň máme ještě rok k dobru. Ale štve mě, jak se všichni mění a vzájemně si nerozumí tak jako dříve.

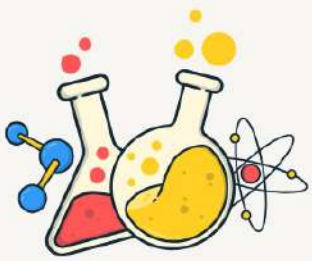
Majda Janderová, 8.D

Z OSMÉ TŘÍDY DO DEVÁTÉ

Devítka na krku... Musím říct, že to uteklo rychle. Není to tak dávno, co jsme sem nastoupili, a už se budeme loučit. Slovo přijímačky slyším častěji než své jméno. Někteří z naší třídy, na to, že v osmičce byli úplně mimo, jsou teď nějak až moc chytří! Štve mě, že místo toho, aby se nad námi učitelé smilovali a nepsali jsme tolik testů, jsme jich jen v září psali sedmnáct. Moje přání je si co nejvíce užít poslední rok na téhle škole. Jsem trochu ve stresu z přijímaček, ale to je snad každý. Všichni říkají, že naše třídní vztahy budou v devítce lepší než kdy dřív, ale celá naše třída se shodne na tom, že máme skvělé vztahy už od konce šesté třídy. Tou jsme tady totiž začínali. Možná by to bylo jiné, kdybychom spolu byli už od první třídy. Ale to se nikdy nedozvíme a já jsem ráda, že to je, jak to je.

Adéla Votavová, 9.D

13.KOMNATY ZŠ ŘEVNICE

Když se řekne třináctá komnata, tak co vás napadne? Nejspíš díky pohádkám to budou zamčené, tajemné dveře. Proč jsou zamčené? Co je za nimi? Kam vedou? Přitažlivost 13. komnaty spočívá v lidské zvědavosti. To, co je skryté, zakázané nebo nepřístupné, nás často láká víc než to, co máme na očích. Třinácté komnaty, čili zamčené dveře, máme i v naší škole. Nikdo z nás, žáků, je pravděpodobně nikdy neotevřel. Nikdo z nás se nedostal za ně. My jsme pro vás zjistili proč.

Safety First

Security Matters

Tyto dveře vedou k vysílačům na střeše školy. Díky nim se informace šíří rychlostí blesku – tedy alespoň ty digitální.

Ve spisovně mají své místo dokumenty, které škola potřebuje uchovat. Najdete tu historii školy pěkně na papíře, ne v cloudu. Žáci sem nechodí, není tam pro ně nic zajímavého. A ne, vysvědčení se tu nedají přepsat ani po letech!

Ve škole máme místnost, která je důležitější, než se na první pohled zdá. Říká se jí serverovna a bydlí v ní školní servery – takové mozky školy, které pomáhají, aby fungoval internet, počítače a další školní technologie.

Představte si, že tato místnost byla na chvíli 13. komnatou i pro paní hospodářku. Ani ta totiž nevěděla, co je za nimi. Až po otevření a chvilce napětí jsme zjistili, že za těmito dveřmi, ve třetím patře nové budovy, cestou k počítačovce se, milí čtenáři, nachází holé nic.

V téhle místnosti probíhají rozhovory s dětmi, které upozorní na šikanu, i s těmi, kterých se situace týká. Nejde o výslech ani o soudní síň. Cílem je zjistit, co se děje, a najít cestu, aby se všichni mohli ve škole cítit bezpečně.

Tady parkují mopy, kbelíky a další hrdinové, kteří bojují s nepořádkem. Bez téhle základny by škola brzy připomínala spíš chlívek než místo k učení. Proč je to zamčené, že sem by přece žádný soudný žák dobrovolně nevlezl? Zkuste hádat!

Na tyto dveře koukáte, když čekáte na audienci v ředitelně. Není za nimi žádný poklad, ani žákomorna, ani stroj na kázeňská opatření. Je tam, celkem prozaicky, místnost, kam i pan ředitel chodí sám.

Xénie Paličková, 6.C a Klaudia Boor, 6.B

Do Not Enter

Keep out

ROZHOVOR SE SKŘÍŇKOU

Já: Dobré ráno, jak se máte, paní skřínko?

Skřínka: Velice dobrá otázka, mám se dobře, ale jsem skříňka nebo odpadkový koš?

Já: Jak to myslíte s tím odpadkovým košem? Chcete říct, že do vás děti hází šlupky od banánů?

Skřínka: Kdyby jen šlupky od banánů... občas tu najdu i plesnivou svačinu...

Já: Jaké další příhody pro nás máte?

Skřínka: Je toho hodně, například: děti ráno přijdou, hodí sem špinavé boty, nedejbože s našlápnutým hovínkem, vytáhnou roztrhané učebnice, aby je po hodině znova hodily dovnitř, a to ani nemluvím o dnech, kdy mají děti tělocvik...

Já: Jaký je váš nejhorší zážitek?

Skříňka: Děti si ze mě chtěly udělat srandu, takže mě zapálily. Hrozná vzpomínka.

Já: Můžu se vás zeptat, je lepší být horní nebo spodní skřínkou?

Skříňka: Když jste spodní skříňka, děti do vás pořád kopou. U horní skříňky zase mlátí s dvířkama. Někdy dost vztekle, to když si majitel spodní skříňky o tu horní, otevřenou, bouchne hlavu.

Já: Jak často se stane, že děti ztratí klíče od skříňky?

Skříňka: To záleží. Někdo je ztratí jednou za rok, ale jsou i tací, co každý druhý den. Každý den musí paní recepční půjčit asi 15 až 20 dětem náhradní klíče.

Já: Najde se i něco dobrého na tom, být skřínkou?

Skříňka: Ano, najdou se děti, převážně žákyně, které si svoji skříňku vyzdobí a chovají se k ní hezky. Konec konců spolu strávíme ve škole celých šest let!

Helena Habětínová a Stázka Beránková, 7.D

HALLOWEEN WORD SEARCH

H	W	I	T	C	H	F	W	A	T	W	O
A	D	T	Y	Y	Z	L	R	V	B	Z	N
U	V	S	P	K	X	O	H	W	E	S	I
N	V	O	C	C	N	W	Q	I	Y	P	K
T	A	H	L	Z	O	E	R	N	X	I	P
E	M	G	S	O	T	R	E	Z	W	D	M
D	P	T	K	M	E	E	T	C	T	E	U
S	I	P	A	B	L	W	S	E	F	R	P
I	R	L	G	I	E	M	N	X	B	B	B
F	E	R	Y	E	K	M	O	W	W	I	F
K	K	X	D	G	S	A	M	K	P	K	O

FIND THESE WORDS

PUMPKIN
WEREWOLF
VAMPIRE
SKELETON
GHOST
ZOMBIE
SPIDER
WITCH
HAUNTED
MONSTER

TIRÁŽ:
Školní Časopísek – čtení nejen na přestávku.
Vydavatel: ZŠ Řevnice, vydání 4/2026.
Šéfredaktor: Mgr. Xénia Paličková Křížová, redakční tým: kolektiv redakčního kroužku ZŠ Řevnice. Spolupracovníci: žáci a zaměstnanci ZŠ Řevnice. Kontakt: palickova@zsrevnice.cz
Ilustrace na titulní stránce: archiv vybraných výtvarných prací žáků ZŠ Řevnice